

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 17C/83/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112208177
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrícia Miskolczyová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2013:7112208177.5

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I samosudkyňou JUDr. Patríciovou Miskolczyovou v právnej veci žalobkyne: R. V.V., J. X, V., T. Ž.: X. Y., J. XX, V., A. L. A. L. V., W. H. XX, V., o zaplatenie 3.000 EUR takto

rozhodol:

Žalobu zamietá.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa svojim návrhom doručeným súdu dňa 26.3.2012 domáhala od žalovaného vrátenia sumy 3.000 EUR.

Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným žila takmer dvadsať rokov a majú spolu tri deti. Neboli manželia, nakoľko žalovaný bol už niekoľkokrát ženatý. Žalobkyňa mu uverila, že má z každého manželstva deti a tak mu požičala ešte v roku 2009, keď predala nehnuteľnosť, 3.000 EUR, no doposiaľ nebol ochotný jej ich vrátiť. Ju aj s deťmi vyhodil z bytu.

Žalovaný s návrhom žalobkyne nesúhlasil, vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že ju živil aj všetky deti od r. 1998 bez akéhokoľvek jej finančného príspevku. Žalovaná nikdy nepracovala, mala osem detí s rôznymi mužmi a žila len zo sociálnych dávok. Nikdy mu žiadne peniaze nepožičala. Žalovaný na rozdiel od nej celý život pracuje. Žalobkyňa opustila deti odchodom zo spoločnej domácnosti v januári 2011, keď zistila, že sa žalovaný dozvedel v akom stave je ich finančná situácia. Do júla 2011 s deťmi neudržiavala kontakt, ani nevedeli, kde sa nachádza, neplnila si ani vyživovaciu povinnosť (dĺžné výživné činilo 924,84 EUR) a ponechala si aj ich rodinné prídavky. Od júla 2011 sa nastahovala na ich ulicu k osamelému mužovi (T. S., J. X). Bez vedomia žalovaného, v čase, keď bol v práci, chodila do jeho bytu a vynášala okrem svojich vecí aj veci, ktoré jej nepatrili.

Od januára 2011 do 25.2.2012 sa žalovaný o svoje dve deti a tretie dieťa žalobkyne staral sám. V čase, keď so žalovaným druhýkrát otehotnela, bolo to pre neho nechcené tehotenstvo pre jeho vek - 53 rokov, preto ju žiadal, aby išla na umelé prerušenie tehotenstva a dal jej na to peniaze. Žalobkyňa na potrat nešla, odišla do miesta trvalého pobytu (V. XX, I.. T.). Bývala v dome, ale neplatila za vodu, elektrinu a plyn, preto jej bolo všetko odpojené a ona s deťmi sa dostala v roku 2005 do SOS strediska v Sabinove. Žalovanému bolo ľúto detí, preto jej dovolil, aby sa vrátila do jeho bytu. Počas ich spolužitia od r. 1998 nikdy nepracovala a neprispievala finančne na domácnosť. Dôveroval jej a umožnil jej prístup k jeho osobnému účtu, z ktorého mala uhrádzať všetky rodinné výdavky. Peniaze míňala, ale neplatila inkaso, internet v Orange, povinné poistenie vodiča, neplatila stravu deťom v školskej jedálni a požičiavala peniaze od našich známych v mene žalovaného. Z účtu vyberala viac, ako bolo povolené, spôsobila debet. Po zistení, v akých dlžobách žalovaný ostal, mnohé veci psychicky nezvládal. Dostal sa do sporu s dcérou žalobkyne - R. V., nar. 1996. Po incidente s ňou deti odišli za matkou. Neskôr musel žalovaný vyhľadať aj odbornú pomoc u psychiatra, bol 2 mesiace práceneschopný. Aby sa nestal bezdomovcom, požiadala sestry o pomoc. Jedna z nich - T. V. - mu vyplatila dlžobu za byt, elektrinu, plyn a dĺžné jednotlivým známym. Keďže splácať dlh jej nedokáže, darovacou zmluvou previedol byt na jej meno s ťarchou, že v byte môže bývať naďalej. Druhá sestra vyplatila dlžobu za internet v Orange, nedoplatok

na osobnom účte v Tatra banka, nedoplatok v Antiku, dlžné jednotlivým známym a založila mu nový účet s vkladom 50 EUR. Dlž jej splácal po 150 EUR od apríla a od júla po 200 EUR mesačne. Žalobkyňa ho privedla na mizinu a akoby to nestačilo, hľadá ďalšie spôsoby ako ho môže okrádať.

Žalobkyňa tvrdenia žalovaného označila ako klamstvo. Písomne uviedla, že sa zoznámili v roku 1993, keď pracovala na Inžinierskych stavbách Košice, už vtedy tam pracovala dva roky a potom ešte ďalšie tri roky. Po piatich rokoch sa Inžinierske stavby presunuli do Liptovského Mikuláša a tým prišla o zamestnanie a bola evidovaná na Úrade práce v Prešove. V roku 1996 sa im narodila prvá dcéra, takže ostala na materskej dovolenke. Nie je pravdou, že ich žalovaný živil, platil len na dcéru výživné. Žalobkyňa poberala rodinné prídavky na jej deti po nebohom manželovi. Bola vydatá len jedenkrát, pričom žalovaný bol ženatý dvakrát a raz žil ako druh a družka. Počas spolužitia účastníkov sa im narodili tri deti, prvorodenú dcéru žalovaný zapiera, na druhú dcéru a syna platí len 54 Eur, preto dňa 19.3.2012 žalobkyňa podala návrh na výživné. Do roku 2007 poberala materskú a rodinné prídavky. Na základe jej príjmov každý prispieval do domácnosti na polovicu výdavkov. Žalobkyňa v roku 2009 predala rodinný dom po matke a vtedy ju začal žalovaný fyzicky a duševne vydierať, že mu musí dať 5.000 EUR za to, že bývajú v jeho byte. Potom začal, že nemá peniaze a tak mu požičala 3.000 EUR prevodom z bankového účtu na jeho, o čom je aj doklad v súdnom spise..

K vyjadreniam žalobkyne sa písomne vyjadrila splnomocnená zástupkyňa žalovaného, že žalovaný o sume 3.000 EUR prvýkrát od sestry Ľubici, ktorá bola začiatkom septembra 2012 telefonicky žalobkyňou vyzvaná, aby sa žalovaný dostavil na testy otcovstva pre R. V., W. XXXX a na negatívnu odpoveď žalobkyňa reagovala vyhrážkou, že žalovaný bude platiť 3.000 EUR, pritom žalobkyňa neplatila účty aj keď jej na to žalovaný dával riadne peniaze, z účtu žalovaného boli vyberané peniaze, žalobkyňa dlhuje žalovanému na výživnom 924,84 EUR, minula peniaze, ktoré jej žalovaný dal na potrat ešte na jar r. 2004. V roku 2009 bol žalovaný na operácii očí, bol práceneschopný a tak vznikol na jeho účte v banke debet. V tom čase žalobkyňa predala nehnuteľnosť, tak získala peniaze a aby mali z čoho žiť, tak z vlastnej vôle dobrovoľne previedla časť peňazí vo výške 3.000 EUR na účet žalovaného, z ktorého potom platili výdavky na bývanie, stravovanie a iné nutné náklady. Nikdy to nebola pôžička, ale nutné preukázateľné náklady pre chod domácnosti. Žalovaný sa o účte žalobkyne až teraz dozvedel, nikdy žiadne peniaze z neho neboli použité v ich spoločnej domácnosti. Žalovaný má informácie, že žalobkyňa finančne podporovala deti aj z prvého manželstva.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a svedka, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov - výpis z čísla účtu žalobkyne z 9.11.2011 ohľadne pohybov na účte od 9.9.2009 do 1.12.2009, z 10.3.2011 ohľadne pohybov na účte za obdobie od 16.2.2011 do 28.2.2011, výpisy z účtu žalovaného z 31.1.2012 ohľadne pohybov na účte od 2.1.2012 do 31.1.2012, obžaloba Okresnej prokuratúry Košice I na žalobkyňu zo dňa 29.12.2011 sp. zn. 4Pv637/11-4, rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov č. C/2012/53099-3 z 12.4.2012, výpis z listu vlastníctva č. 13064 vyhotovený 1.6.2012, potvrdenie Slovenskej sporiteľne a. s. o zmene trvalého príkazu na úhradu s účinnosťou od 24.7.2012, potvrdenie tunajšieho súdu o podaní návrhu na úpravu práv a povinností voči deťom účastníkov pod sp.zn. 21P/57/2012, kópia lekárskej správy - nález vystavená MUDr. Evou Lazárovou z 26.2.2012, návrh navrhovateľky z 3.9.2012 adresovaný tunajšiemu súdu proti odporcovi, ktorý je v tomto konaní v procesnom postavení žalovaného o určenie otcovstva a testov DNA, takisto návrh žalobkyne z 19.3.2012 o určenie výživného na maloleté deti, kde je ako odporca označený žalovaný, dovolanie žalobkyne vo veci tunajšieho súdu 1T/2/2012-42 z 13.2.2012, návrh žalobkyne z 22.3.2012 o majetkové vypořádanie adresovaný žalovanému, výpis z účtu č. 2611961213 v Tatrabanke a. s. za obdobie od 2.9.2009 až 31.12.2009, reklamačný list Tatrabanky na prešetrenie neoprávnených výberov z účtu žalovaného v dňoch 16.9.2011, 13.12.2011, 17.10.2011 a 17.1.2012, zmluvu o pôžičke, ktorú uzatvoril žalovaný so Ľ. V. a jej manželom, trestný rozkaz Okresného súdu Košice I z 10.1.2012 pod sp.zn. 1T/2/2012-42, dohodu o splácaní dlhu, ktorú uzavrel žalovaný s vlastníkami bytov a nebytových priestorov domu J. XX U. V. zo dňa 5.8.2011, lekárske správy ohľadne zdravotného stavu žalovaného, výpisy z účtu žalovaného od 4.1.2010 do 30.4.2010 a výpisy z správcu bytu ohľadne platieb za byt žalovaného za mesiace od január 2009 až december 2011 a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobkyňa v konaní vypovedala, že v roku 2009 zdedila po mame dom aj s tetou, ktorý predali za 28.000 EUR a všetky peniaze si rozdelili. Žalobkyňa vložila peniaze na vkladnú knižku a u seba si nechala asi 3.000 EUR. Keď prišla domov, žalovaný od nej pýtal 5.000 EUR za to, že tam býva, že on nikdy nič nededil, on len dostáva výplatu. Tak sa rozhodla, že mu požičia, nech má tie peniaze navyše.

Žalovaný nenamietal, že je to menej. Následne žalobkyňa vyplácala všetky výdavky v súvislosti s bytom, aj dlžné splátky žalovaného v Amslicu 3 po 140 EUR. Celý rok všetko platila, pritom z preplatku jej dal žalovaný len polovicu. Keď prišla o peniaze, ešte aj zlato musela dať do záložne, aby mohla prispieť na byt. Nakúpila žalovanému veci do bytu - sporák, práčku, záclony, to všetko mu nechala. Ale keď chcel, aby predala aj záhradu a aby ďalej platila za byt, tak s tým už nesúhlasila. Žalobkyňa poprela, že by si od žalovaného požičiavala. On len dával výživné na deti a stravu kupoval za stravné lístky. Na otázku súdu, ako sa so žalovaným dohodli, kedy má vrátiť peniaze, žalobkyňa uviedla, že sa o tom tak nebavili. Myslela, že budú spolu všetko splácať. Na otázku súdu, z čoho vyplýva, že išlo o pôžičku, žalobkyňa uviedla, že od nej žalovaný pýtal 5.000 EUR za to, že tam s ním býva, išlo v podstate o vydieranie. Ona mu teda potom vložila 3.000 EUR na účet Myslela, že sa z toho aj niečo kúpi do bytu.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že žiadne peniaze od žalobkyne nepýtal, ona si stále od neho požičiavala, raz 5000 Sk, raz 6000 Sk atď.. Choval všetky jej deti. Tiež jej práčku kúpil. Stále sľubovala, že mu vráti peniaze, ale žiadne peniaze mu nedala a ak dala, tak len vrátila, čo mu dlžila. Nevedel, že mu nejaké peniaze žalobkyňa vložila. Žiadna reč o pôžičke nikdy nebola. Následne doplnil výpoveď, že až z výpisu z účtu po prvom pojednávaní zistil, že žalobkyňa skutočne vložila peniaze na jeho účet a ak boli tie peniaze na účte, tak boli používané len na domácnosť a podobné veci, ani nevie prečo mu ich tam dala, ale reč o pôžičke žiadna nebola.

Za svedeckej výpovede K. L. Q. súd zistil, že pozná žalovaného už desať rokov a čiastočne aj žalobkyňu, ktorá s ním žila ako družka a vychovávali spolu tri deti. On žalovanému, keď mu žalobkyňa nechala deti, pomáhal vybaviť úľavu zo mzdy a rodinné prídavky. Trvalo rok, kým sa podarilo vybaviť tie rodinné prídavky, pričom celý čas si ich dávala posieľať žalobkyňa, pričom ona žiadne peniaze deťom nedávala. Svedok býva neďaleko žalovaného, k obdobiu okolo roku 2009 svedok uviedol, že žalovaný bol ten, ktorý nakupoval a varil. Žalobkyňa nepracovala. Od neho si požičiavala malé čiastky s tým, že žalovaný mu ich vráti. Bolo to možno šesť - sedemkrát po 10 až 20 Eur. Ako sa neskôr dozvedel, minula to sama pre seba. Od účastníkov vedel, že s peniazmi na účte žalovaného obaja disponujú. Žalovaný dával poštové poukážky na SIPO žalobkyňi a tiež peniaze a bol v tom, že sa uhrádzajú všetky platby za byt, no nakoniec zistil, že nie. Vznikol im tam nedoplatok. Keď žalobkyňa z bytu odišla, žalovaný nemal kde syna dávať, preto ho brával k sebe do práce - do autobusu, keďže pracoval ako vodič.

Podľa upomienky BPMK, domová správa vlastníkov bytov, bol na byte žalovaného nedoplatok vo výške 8.599 Sk. Podľa výpisu z účtu žalobkyne dňa 10.9.2009 previedla na účet žalovaného sumu 3.000 EUR a vložila na svoj účet 5.000 EUR, ktoré postupne po čiastkach vybrala v mesiacoch 11/2009-7/2010. Podľa výpisov z účtu žalovaného mu platba 3.000 EUR bola pripísaná na účet 10.9.2009 a tak sa ku koncu mesiaca dostal z mínusového stavu na účte vo výške - 424,64 EUR do plusového zostatku na účte 2.889,18 EUR. Napriek skutočnosti, že na uvedený účet žalovanému chodila každý mesiac výplata, bol stav jeho účtu k 30.4.2010 už len 201,81 EUR. K 31.8.2011 bol stav jeho účtu opäť mínusový a to vo výške - 708,88 EUR. Dňa 14.12.2009 bol z jeho účtu platený nákup v Elektrodome vo výške 550,80 EUR. Podľa výpisov správcu bytu ohľadne platieb za byt žalovaného za mesiace od január 2009 až december 2011 bol 14.9.2009 správcovi bytu uhradený do pokladne nedoplatok 864,44 EUR, inkasný predpis bol v r. 2009 vo výške 126,20 EUR a v r. 2010 vo výške 126,83 EUR.

Dňa 5.8.2011 uzavrel žalovaný s vlastníkami bytov a nebytových priestorov domu Gerlachovská 17 v Košiciach dohodu o splácaní dlhu vo výške 1.042,20 EUR, ktorý pozostáva z neuhradených zálohových platieb za 1-8/2011 a časť 12/2010, a to v mesačných splátkach po 200 EUR od 25.9.2011. Žalovaný dňa 11.6.2012 uzavrel ako dlžník s Ing. K. V. E. L. V. ako veriteľmi zmluvu o pôžičke 5.300 EUR. Podľa lekárskeho správ psychiatričky Y. L. F. zo 4.12.2012 a 20.5.2013 trpí žalovaný depresívnou poruchou.

Okresná prokuratúra Košice I pod sp.zn. 4Pv 637/11-4 dňa 29.12.2011 podala na Okresný súd Košice I obžalobu na R. V., W.. X.X.XXXX, z dôvodu, že si od januára neplní vyživovaciu povinnosť voči mal. deťom - R. Y., R. V. E. F. Y., čím dlhuje Emilovi Mattovi výživné vo výške 924,84 EUR. Okresný súd Košice I vydal dňa 10.1.2012 pod sp.zn. 1T/2/2012-42 trestný rozkaz, ktorým bola R. V., W.. X.X.XXXX, uznaná vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona. Žalobkyňa v svojom písomnom podaní z 13.2.2012 označenom ako mimoriadne súdne dovolanie v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp.zn. 13.2.2012 uviedla, že napriek veľmi ťažkým podmienkam zotrvala pri deťoch do augusta 2011.

Podľa rozhodnutia ÚPSVaR Prešov z 12.4.2012 č. C/2012/53099-3 bol žalovaný uvoľnený ako osobitný príjemca prídavku na deti z dôvodu, že žalobkyňa úradu oznámila, že od 25.2.2012 má svoje nezaopatrené deti opäť vo svojej starostlivosti, nakoľko po hádke otca s najstaršou dcérou ho opustili. Podľa lekárskej správy pediatra Y. X. N. z 26.2.2012 bola mal. R. V. vyšetrená nakoľko ju otec deň predtým napadol, bola ošetrovaná na traumatologickej ambulancii a na zubnej klinike.

K vykonanému dokazovaniu splnomocnená zástupkyňa žalovaného uviedla, že nie je pravda, že žalobkyňa za žalovaného splácala Amslico ani že žalobkyňa zariaďovala byt žalovaného, ten mu zariaďovali sestry. Žalovaný nedostával výpisy z účtu, pretože mu bolo povedané, že je to drahé, dokonca dcéry mu tvrdili, že nech si neberie ani výpisy z bankomatu, čo vzbudzuje podozrenie, že zrejme manipulovali s jeho kartou a nechceli, aby sa o tom dozvedel. Aj podozrivé výberu z bankomatu žalovaný reklamoval v banke. Žalovaný si v tom čase, kedy mal dostať žalovanú sumu, od sestry požičal 1.000 Eur a bol v tom, že nemá žiadne peniaze. Hrozila mu exekúcia v dôsledku toho, že nemali na úhrady za byt, elektrinu, vodu, že im tam vznikol nedoplatok a tiež si brali pôžičky od susedov. Na byte bol nedoplatok vo výške 864,44 Eur. Tiež dcéra žalobkyne, ktorá už má dve deti a má niečo vyše 30 rokov, tak bola vtedy za žalovaným a vravela, že majú nedoplatok na nájomnom, tak žalovaný im dal 350 EUR. Žalobkyňa nepredložila žiaden doklad preukazujúci, že by ona vynakladala nejaké výdavky na domácnosť. V podstate všetok príjem, ktorý žalovaný mal, sa spotreboval, vrátane tých peňazí, ktorými raz prispela žalobkyňa. Na byte vznikol aj ďalší nedoplatok za elektrinu a plyn, o ktorom sa žalovaný dozvedel v roku 2011. Išlo o nedoplatky, ktoré sa nazbierali za predchádzajúce obdobia, keď tam ešte žila žalobkyňa.

Podľa § 657 Obč. zák. zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že účastníci žili spolu a s tromi mal. deťmi v spoločnej domácnosti minimálne od roku 1998 vyjmúc rok 2005 do januára 2011, pričom žalobkyňa v uvedenom období bola nezamestnaná a jej príjmom do roku 2007 boli materská a rodinné prídavky, kým žalobca bol zamestnaný a na jeho účet pravidelne prichádzala mzda vo výške cca 600 EUR. To medzi účastníkmi nebolo sporné. V roku 2009 žalobkyňa s tetou predali rodinný dom, ktorý zdedila žalobkyňa po matke a tak získala peňažné prostriedky. Výpisom z účtu žalobkyne bolo preukázané, že dňa 10.9.2009 previedla na účet žalovaného sumu 3.000 EUR a vložila na svoj účet 5.000 EUR, ktoré postupne po čiastkach vybrala v mesiacoch 11/2009-7/2010. Sporné medzi účastníkmi bolo, z akého titulu žalobkyňa vložila uvedenú sumu na účet žalovaného. Žalobkyňa tvrdila, že uvedenú sumu žalovanému požičala, avšak v konaní neunesla dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Žiadnym spôsobom nepreukázala, že žalovaný sa zaviazal vrátiť peniaze v uvedenej sume po uplynutí dohodnutej doby. Ako aj sama uviedla, so žalovaným sa o vrátení peňazí "nebavili", žalovaný pýtal 5.000 EUR za to, že tam s ním býva a ona si myslela, že budú spolu všetko splácať, že sa z toho aj niečo kúpi do bytu. Žalovaný v konaní tvrdil, že bol to on, kto uhradil náklady na domácnosť a bola to práve žalobkyňa, ktorá si od neho požičiavala peniaze a nevrátila, zobrala od neho peniaze na elektrinu a plyn na byt, no ich nevyplatila. Žiadna reč o pôžičke od nej nikdy nebola, ani nevedel, že mu vložila peniaze na účet. Z uvedeného súd vyvodil, že suma 3.000 EUR, ktoré vložila žalobkyňa na účet žalovaného, bol jej príspevok na spoločnú domácnosť - náklady spojené s užívaním bytu, zariadenie bytu, bežné náklady - strava a pod., s prihliadnutím na skutočnosť, že dovtedy žalobkyňa počas ich dlhoročnej spoločnej domácnosti mala príjem len z materskej a rodinných prídavkov. Žalobkyňa síce tvrdila, že počas ich spolužitia vždy riadne prispievala na náklady spoločnej domácnosti, ale svoje tvrdenie ničím nepreukázala, preukázala len výbery z jej účtu v období 11/2009-7/2010. Z výpisov správcu bytu žalovaného mal súd za preukázané, že bol dňa 14.9.2009 do pokladne uhradený nedoplatok vo výške 864,44 EUR, inkasný predpis bol v r. 2009 na sumu 126,20 EUR a v r. 2010 na sumu 126,83 EUR. Výpismi z účtu žalovaného mal súd za preukázané, že k 31.8.2009 bol zostatok na účte žalovaného mínus 424,64 EUR, ten, bol k 30.4.2010 už len vo výške 201,81 EUR a k 31.8.2011 bol zostatok mínus 708,88 EUR, pričom zostatok na účte sa znižoval výbermi z bankomatu a platením nákupov, napr. dňa 14.12.2009 bolo z účtu uhradený nákup v Elektrodome vo výške 550,80 EUR. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňou vložené prostriedky na účet žalovaného, ku ktorému mala žalobkyňa dispozičné právo, sa počas ich spolužitia spotrebovali (vrátane nákupu vecí do zariadenia bytu, ako si myslela žalobkyňa). Opak žalobkyňa nepreukázala.

Vzhľadom na uvedené, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd v súlade s ust. § 151 ods. 1 O.s.p. nerozhodoval, nakoľko v konaní nebol podaný návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 2 a 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Z.z. v platnom znení o súdnych exekútoroch a exekučnom poriadku.